

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.028/2023/13.szám

A felperesek:

felperes1 (cím1) I. rendű;
felperes3 (cím2) III. rendű;
felperes4 (cím3) IV. rendű;
felperes5 (cím4) V. rendű;
felperes6 (cím5) VI. rendű;
felperes7 (cím6) VII. rendű;
felperes8 (cím7) VIII. rendű;
felperes9 (cím8) IX. rendű;
felperes10 (cím9) X. rendű;
felperes11 (cím10) XI. rendű;
felperes12 (cím11) XII. rendű;
felperes13 (cím12) XIII. rendű;
felperes14 (cím13) XIV. rendű;
felperes15 (cím14) XV. rendű;
felperes16 (cím15) XVI. rendű
felperes17 (cím16) XVII. rendű;
felperes18 (cím17) XVIII. rendű

A felperesek képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Név ügyvéd, cím18)

Az alperes:

alperes1 "f.a." (cím19)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda1 (ügyintéző: Név1 ügyvéd, cím20)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

I., IV., X., XIII., XV. és XVI. rendű felperesek 14. sorszám alatt

A per tárgya:

munkaviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezménye

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

1.M.70.172/2022/13. szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Az alperes által a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájára fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét 1.500.000 (egymillió-ötszázezer) forintra leszállítja.

Kötelezi az I., IV., X., XIII., XV. és XVI. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg az alperes részére személyenként 6.350 (hatezerháromszázötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperesek az alperes munkáltató munkavállalói voltak. Munkaviszonyukat jogellenesen szüntette meg az alperes 2022. október 21. napján szóbeli felmondással. A felperesek kártérítésként elmaradt jövedelem, elmaradt munkabér, szabadságmegváltás, költségterítés és végkielégítés iránt terjesztettek elő keresetet az alperessel szemben.

[2] A módosított kereseti kérelemben

- az I. rendű felperes elmaradt jövedelem címén 1.787.705 forint, elmaradt munkabér címén 850.000 forint, költségterítés címén 14.600 forint és ezek késedelmi kamata;
- a IV. rendű felperes elmaradt jövedelem címén 996.562 forint, elmaradt munkabér címén 567.091 forint, szabadságmegváltás címén 96.000 forint és ezek késedelmi kamata;
- a X. rendű felperes elmaradt jövedelem címén 42.502 forint, elmaradt munkabér címén 829.946 forint, szabadságmegváltás címén 277.088 forint és ezek késedelmi kamata;
- a XIII. rendű felperes elmaradt jövedelem címén 904.985 forint, elmaradt munkabér címén 716.283 forint, szabadságmegváltás címén 160.000 forint és ezek késedelmi kamata;
- a XV. rendű felperes elmaradt jövedelem címén 1.521.428 forint, elmaradt munkabér címén 764.033 forint, szabadságmegváltás címén 79.168 forint és ezek késedelmi kamata;
- a XVI. rendű felperes elmaradt jövedelem címén 444.305 forint elmaradt munkabér címén 771.430 forint, szabadságmegváltás címén 70.896 forint, végkielégítés címén 902.254 forint és ezek késedelmi kamata;

valamint a perköltség megfizetésére kérték kötelezni az alperest.

[3] Az alperes ellenkérelmében a módosított keresetet nem vitatta.

[4] Az elsőfokú bíróság a módosított keresettel egyezően kötelezte az alperest a felperesek javára. A perköltségről úgy rendelkezett, hogy az eredeti kereseti kérelemhez képest számított pernyertesség-pervesztesség arányához igazodóan az I. rendű felperes 30.000 forint, a IV. rendű felperes 43.223 forint, a X. rendű felperes 168.098 forint, a XIII. rendű felperes 42.951 forint, a XV. rendű felperes 24.313 forint és a XVI. rendű felperes 94.839 forint perköltséget köteles megfizetni az alperesnek 15 napon belül.

- [5] Az elsőfokú ítélettel szemben az I., IV., X., XIII., XV. és XVI. rendű felperesek nyújtottak be fellebbezést a perköltségre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása és az alperes másodfokú perköltségben való marasztalása érdekében. Az I. rendű felperes 64.184 forint, a IV. rendű felperes szintén 64.184 forint, a X. rendű felperes 65.686 forint, a XIII. rendű felperes 65.686 forint, a XV. rendű felperes 64.184 forint, míg a XVI. rendű 61.180 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest, kérelmük tartalma szerint, a saját fizetési kötelezettségük mellőzése mellett.
- [6] Álláspontjuk szerint, mivel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 521. §-ára tekintettel a kereseti kérelemben a tizenkét havi távolléti díjnak megfelelő összeget fel kellett tüntetniük, hiába nem érte el a tényleges káruk ezt az összeget, nem lehet pervesztesnek tekinteni őket. A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. §-ának, valamint a 83. § (3) és (4) bekezdésének megfelelően utóbb módosították a kereseti kérelmük összegét, de azt a keresetlevél benyújtásakor még nem tudhatták, hogy a peres eljárás mikor fejeződik be, és mekkora összegű jövedelem fog megtérülni számukra, így a megtérült jövedelmet nem lehet a terhükre róni. Ebből következően alkalmazni kell rájuk a Pp. 83. § (4) bekezdésében írt azt a kivételszabályt, amely szerint a leszállított követelésrész tekintetében nem lehet pervesztesként kezelni őket, mert önhibájukon kívüli okból nem határozhatták meg pontosan a követelés összegét.
- [7] A felperesek az elsőfokú eljárásra pernyertesség esetére 50.000 forint, valamint tárgyalásonként 5.000 forint + áfa, azaz fejenként 76.200 forint perköltséget igényeltek. Az alperes mindösszesen 1.330.000 forintot kért pernyertessége esetére, amely a tizennyolc felperessel számolva fejenként 74.000 forintot tett ki. Számításuk szerint az I. rendű felperes 92 %-ban, a IV. rendű felperes 92 %-ban, a X. rendű felperes 93 %-ban, a XIII. rendű felperes 93 %-ban, a XV. rendű felperes 92 %-ban, míg a XVI. rendű felperes 90 %-ban lett pernyertes. Az így számított pernyertességük arányában kérték megtéríteni az alperestől az elsőfokú eljárásban felmerült perköltséget a fent megjelölt összegben.
- [8] Hiányolták továbbá az elsőfokú ítélet indokolásából a pernyertesség aránya, a számítás indokai és annak jogszabályi alapja feltüntetését.
- [9] Az alperes fellebbezési ellenkérelme - tartalma szerint - az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult a fellebbezéssel érintett részében, kérte egyúttal a másodfokú eljárásra perköltsége megfizetését a vonatkozó IM rendelet szerint.
- [10] A fellebbező felperesek a fellebbezési ellenkérelemre tett észrevételükben hangsúlyozták az önhibájuk hiányát.
- [11] A fellebbezés nem alapos.
- [12] A másodfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a fellebbező I., IV., X., XIII., XV. és XVI. rendű felperesekre a Pp. 83. § (4) bekezdésében írt kivételszabály – figyelemmel a Pp. 370. §-ára és a 371. § (1) bekezdésére - alkalmazható-e vagy sem. Ebben a körben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság álláspontjával értett egyet az alábbiak miatt.
- [13] A Pp. 83. § (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogyha a fél az érdemi tárgyalási szakban az önállóan elbírálható követelése összeget leszállította, a leszállított rész tekintetében pervesztesnek kell tekinteni, kivéve, ha a leszállításra azért került sor, mert az ellenfél a követelés egy részét utóbb teljesítette, vagy a fél a perfelvétel lezárásáig önhibáján kívüli okból nem határozhatta meg a követelés mértékét.
- [14] A fellebbező felperesek ez utóbbi fordulatra hivatkoztak, azaz arra, hogy önhibájukon kívüli okból nem határozhatták meg a követelés pontos összegét, mert a Pp. 521. §-ában írt rendelkezésnek tettek eleget, amikor az eredeti követelésüket magasabb összegben jelölték meg, és nem tudták előre, milyen összegben térül meg a káruk más bevételből, amelyet le kell vonni a kár összegéből az Mt. 83. § (4) bekezdése alapján.

- [15] A Pp. 521. §-ának (1) bekezdése értelmében ha a felperes az Mt. 82. § (1) bekezdése alapján kártérítésként elmaradt jövedelem iránti igényt érvényesít, a keresetlevélben – a 170. §-ban meghatározottakon túl – fel kell tüntetni az elmaradt jövedelem tételeit jogcímenként, összezszerűen, valamint a munkaviszony körében elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítés esetén a munkavállaló tizenkét havi távolléti díjának megfelelő összeget.
- [16] A jelen esetben az I. rendű felperes eredeti kereseti kérelme úgy szólt, hogy kötelezze a bíróság az alperest a részére elmaradt jövedelem mint kártérítés jogcímén 4.890.000 forint, továbbá elmaradt munkabér jogcímén 2022. szeptember és október hónapra 1.000.000 forint, felmondási időre járó távolléti díj jogcímén 500.000 forint, valamint költségtérítés jogcímén 14.600 forint és ezek késedelmi kamata megfizetésére. A perfelvétel lezárása után, a 11. sorszámú iratban keresetét úgy módosította, hogy 2022. októbertől 2023. május 22-ig az elmaradt jövedelme 2.852.500 forint, amelyből megtérült 1.064.795 forint munkabér és álláskeresési járadék beszámításával, így a módosított keresete elmaradt jövedelem címén 1.787.705 forint, valamint 850.000 forint elmaradt munkabér 2022. szeptember 1-től október 21-ig, továbbá 14.600 forint költségtérítés, összesen 2.652.305 forint volt.
- [17] A IV. rendű felperes eredeti kereseti kérelme úgy szólt, hogy kötelezze a bíróság az alperest 3.442.650 forint elmaradt jövedelem mint kártérítés címén, továbbá elmaradt munkabér címén 2022. szeptember és október hónapra 645.212 forint, szabadságmegváltás jogcímén 96.000 forint, valamint felmondási időre járó távolléti díj jogcímén 352.000 forint és ezek késedelmi kamata megfizetésére. A perfelvétel lezárása után, a 11. sorszámú iratban keresetét úgy módosította, hogy 2022. októbertől 2023. május 22-ig az elmaradt jövedelme 2.008.160 forint, amelyből megtérült munkabér és álláskeresési járadék folytán 1.011.598 forint, maradt 996.562 forint, valamint az elmaradt munkabér 2022. október 21-ig 567.091 forint, szabadságmegváltás címén 96.000 forint, összesen 1.659.653 forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [18] A X. rendű felperes eredeti kereseti kérelme szerint 4.258.447 forint elmaradt jövedelem mint kártérítés címén, elmaradt munkabér jogcímén 2022. szeptember és október hónapokra 955.479 forint, szabadságmegváltás jogcímén 277.088 forint és felmondási időre járó távolléti díj címén 435.424 forint és ezek kamata megfizetését kérte az alperestől. A perfelvételi eljárás lezárása után, a 11. sorszámú iratban keresetét megváltoztatta olyan módon, hogy az elmaradt jövedelmét 2022. októbertől 2023. május 22-ig 2.484.094 forintban jelölte meg, amelyből megtérült 2.526.596 forint munkabér és álláskeresési járadék beszámításával, így e jogcímen a keresetét 42.502 forintban, elmaradt munkabérét 2022. szeptember 1-től 2022. október 21-ig 829.946 forintban, szabadságmegváltás címén keresetét 277.088 forintban, összesen 1.064.532 forintban tartotta fenn.
- [19] A XIII. rendű felperes eredeti kereseti kérelme szerint elmaradt jövedelem mint kártérítés jogcímén 3.442.560 forint, továbbá 2022. szeptember és október hónapra elmaradt munkabér címén 818.991 forint, szabadságmegváltás jogcímén 160.000 forint, felmondási időre járó távolléti díj jogcímén 352.00 forint és ezek késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest, míg a perfelvétel lezárása után, a 11. sorszámú iratában oly módon módosította keresetét, hogy az elmaradt jövedelem iránti igényét 2022. októbertől 2023. május 22-ig 2.008.160 forintban jelölte meg, amelyből megtérült 1.103.175 forint munkabér és álláskeresési járadék útján, így elmaradt jövedelem iránti igénye 904.985 forint volt, elmaradt munkabér iránti igénye 2022. szeptember 1-től október 21-ig 716.283 forint volt, míg szabadságmegváltás címén 160.000 forintot, összesen 1.781.268 forintot követelt az alperestől.
- [20] A XV. rendű felperes eredeti kereseti kérelme szerint elmaradt jövedelem mint kártérítés jogcímén 4.258.447 forint, továbbá elmaradt munkabér jogcímén 2022. szeptember és október hónapra 877.906 forint, szabadságmegváltás jogcímén 79.168 forint, felmondási

időre járó távolléti díj jogcímén 435.424 forint és ezek késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest, míg a perfelvétel lezárását követően, a 11. sorszámú iratban módosított keresete alapján 2022. októbertől 2023. május 22-ig elmaradt jövedelmét 2.484.094 forintban jelölte meg, amelyből megtérült munkabérrel és álláskeresői járadékkal 962.666 forint, így módosított keresete ebben a tekintetben 1.521.428 forint volt, elmaradt munkabére 2022. szeptember 1-től 2022. október 21-ig 764.033 forint, szabadságmegváltás címén pedig 79.168 forint, mindösszesen 2.364.629 forint megfizetését kérte az alperestől.

- [21] A XVI. rendű felperes eredeti keresetében elmaradt jövedelem mint kártérítés jogcímén 4.412.022 forint, valamint elmaradt munkabér jogcímén 2022. szeptember és október hónapra 889.368 forint, szabadság megváltás jogcímén 70.896 forint, felmondási időre járó távolléti díj jogcímén 676.690 forint, végkielégítés jogcímén 902.254 forint és ezek késedelmi kamata megfizetését kérte az alperestől, míg a perfelvétel lezárását követően, a 11. sorszám alatt módosított keresetében a 2022. októbertől 2023. május 22-ig elmaradt jövedelmét 2.573.680 forintban jelölte meg, amelyből megtérült 2.129.376 forint munkabérrel és álláskeresői járadékkal, így módosított keresete ebben a tekintetben 444.305 forint, elmaradt munkabére 2022. szeptember 1-től 2022. október 21-ig 771.430 forint, szabadságmegváltás címén a keresete 70.896 forint, végkielégítés címén pedig 902.254 forint, mindösszesen 2.188.884 forint volt.
- [22] A felperesi képviselő tárgyaláson (M.70.172/2022/9. számú jegyzőkönyv) tett nyilatkozatából következően a felperesek a keresetlevélben nem csupán megjelölték a tizenkét havi távolléti díjnak megfelelő összeget, hanem azt megfizetni kérték az alperestől. A felperesek képviselője a perfelvételi tárgyaláson határozottan úgy nyilatkozott, hogy a tizenkét havi távolléti díjnak megfelelő összeget követelik az alperestől annak ellenére, hogy sem a kereset benyújtásának időpontjáig, sem a 2023. április 28. napján megtartott tárgyalási időpontig ezt a mértéket a tényleges kárak nem érte el. Ezen a tárgyaláson már nyilatkoztak arról, hogy a felmondás idejére járó távolléti díj iránti igényüket nem tartják fenn, amely igényre vonatkozóan az elsőfokú bíróság a 12/III. sorszámú végzésével részben megszüntette a pert.
- [23] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a fellebbező felperesek tévesen értelmezik a Pp. vonatkozó rendelkezéseit. A Pp. 521. §-a ugyanis nem azt írja elő, hogy kötelező a tizenkét havi távolléti díjnak megfelelő összeget követelni a munkáltatótól elmaradt jövedelem jogcímén, hanem csupán azt, hogy meg kell jelölni a keresetlevélben a munkavállaló tizenkét havi távolléti díjának megfelelő összeget. Ennek a szabálynak pedig az az oka, hogy az elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítés mértéke korlátozott: annak felső határa a tizenkét havi távolléti díjnak megfelelő összeg az Mt. 82. § (2) bekezdésében írtak szerint. Amennyiben tehát a ténylegesen elmaradt jövedelem láthatóan meghaladja a tizenkét havi távolléti díj összegét, ez utóbbi lesz az elmaradt jövedelem címén megítélhető összeg, és szükségtelenné válik a bizonyítás lefolytatása a tényleges elmaradt jövedelem egyes kártételeire. Ezt rögzíti a munkaviszony munkáltató általi jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeinek egyes kérdéseiről szóló 3/2014. (III. 31.) KMK vélemény is.
- [24] A fellebbező felpereseknek az az érvelése, hogy abban az esetben, ha alacsonyabb összegben jelölik meg a kereset benyújtásakor a követelésüket, mint ami az ítélet meghozatalakor ténylegesen felmerült, előfordulhat, hogy nem térül meg a kárak, azért alaptalan, mert a Pp. 521. § (2) bekezdéséből következően a felperes a munkaügyi perben a kereseti követelés összegét felemelheti a per folyamán esedékessé váló részletekre a tárgyalás berekesztéséig keresetváltoztatás engedélyezése iránti kérelem előterjesztése nélkül. Sőt az elsőfokú tárgyalás berekesztését követően esedékessé vált követelés a fellebbezésben, míg a fellebbezés előterjesztését követően esedékessé vált követelés a másodfokú eljárásban is érvényesíthető.

- [25] A fentiek szerint a Pp. 83. § (4) bekezdésében írt kivételszabály akkor alkalmazható, ha a követelés tényleges mértékét a perfelvétel lezárásáig nem tudja meghatározni a felperes a hibáján kívül, pl.: szakértői bizonyítás szükséges a kár összegének meghatározására. A jelen esetben azonban a felperesek már a keresetlevél benyújtásakor tisztában voltak azzal, hogy tizenkét havi távolléti díj összegű kár nem érte őket, mégis ezt, illetőleg ennél többet követeltek. Az így megjelölt kereseti követelést még a munkajogi perek specialitása sem indokolta.
- [26] Mindebből az következik, hogy az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a Pp. 83. § (2) bekezdésének a rendelkezését, amely szerint részleges pernyertesség esetén a fél az ellenfél perköltségét a pervesztessége arányában téríti meg. Az elsőfokú bíróság ezt a jogszabályhelyet valóban nem tüntette fel - az elsőfokú ítélet e hiányosságát a másodfokú bíróság ezzel pótolja. A Pp. 347. §-ában írt rövidített indokolás minimális tartalmi követelményeit az elsőfokú bíróság teljesítette, hiszen a felek nyilatkozatára tekintettel nem volt szükség teljes körű, részletes indokolásra; az anyagi jogerőhatás megítéléséhez szükséges elemeket pedig az elsőfokú ítélet tartalmazza.
- [27] Mindezekből következően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [28] A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság nem helyesen rendelkezett az alperes által fizetendő illeték összegéről, mert az ellentétes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 42. § (1) bekezdés a) pontjával, amely szerint az elsőfokú eljárásban fizetendő illeték maximálisan 1.500.000 forint. Ezért erre az összegre leszállította az alperes által fizetendő illeték mértékét, a Pp. 383. § (6) bekezdése alapján hivatalból.
- [29] A másodfokú eljárásban felmerült perköltségre vonatkozó rendelkezés a Pp. 83. § (1) bekezdésén és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontján, (5) bekezdésén és a 4/A. § (1) bekezdésén alapul.
- [30] A másodfokú eljárásban felmerült eljárási illeték az állam terhén marad a fellebbezések sikertelenségére tekintettel a fellebbező felperesek munkavállalói költségkedvezménye folytán, a Pp. 525. § (1) bekezdése és a Pp. 102. § (6) bekezdése szerint.
- [31] A másodfokú bíróság az ítéletét tárgyaláson kívül hozta meg a Pp. 376. § (1) bekezdése és a (3) bekezdés b) pontja értelmében.

Pécs, 2023. november 10.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró